

kende har bidraget til familiens forsørgelse gennem husligt arbejde o.lign. i hjemmet, foreslås en ny model for denne gruppe.

Forslaget indebærer, at den hjemmearbejdende kan vælge at fortsætte som hidtil og lade være med at udnytte sine arbejdsmuligheder i form af indtægtsgivende arbejde eller aktivering. Til gengæld får ægteparret beregnet deres hjælp efter særlige regler, der betyder, at der i disse tilfælde kun ydes et mindre beløb i hjælp til forsørgelse af den hjemmearbejdende. I forslaget er beløbet sat til 2.144 kr., og der er ikke adgang til at få særlig støtte efter forslags § 34.

Ægteparret får kun denne – lavere – hjælp, hvis de selv vælger, at den hidtil hjemmearbejdende ikke skal udnytte sine arbejdsmuligheder. Derfor foreslås samtidig en ret for den hidtil hjemmearbejdende til at få tilbud om aktivering og dermed ret til kontanthjælp efter den sædvanlige beregning, der er baseret på, at begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder gennem indtægtsgivende arbejde. Hjælpen til ægteparret beregnes efter de almindelige regler fra den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, at pågældende ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Et særligt problem, der knytter sig til kontanthjælp, er betydningen af indtægter og formue hos den, der søger hjælpen og dennes ægtefælle. Her indeholder forslaget nogle ændringer.

Kontanthjælpsudvalget har anbefalet, at der indføres en fast formuegrænse på 5.000 eller 10.000 kr., og at der derudover ses bort fra overskydende skat eventuelt med en maksimumgrænse. Da det kan give en del administrative problemer at behandle overskydende skat anderledes end anden formue, er Kontanthjælpsudvalgets anbefaling vedrørende overskydende skat ikke indarbejdet. Derimod foreslås det at indføre en fast formuegrænse på op til 10.000 kr., hvor overskydende skat indgår sammen med eventuel anden likvid formue.

For at skabe ensartede regler for formuevurderingen af kapitalpensioner foreslås det, at socialministeren bliver bemyndiget til at fastsætte regler om i hvilke tilfælde, der kan ses bort fra formue i form af kapitalpensioner mv.

Vedrørende *fradrag for indtægter* foreslås en helt ny model.

Der foreslås indført et »standardfradrag« på 10 kr. pr. arbejdstime og højst 160 timer pr. måned. »Standardfradraget« betyder, at kontanthjælpsmodtageren eller ægtefællen får lov til at beholde 10 kr. pr. time af sin arbejdsindtægt. Af de 10 kr. pr. time skal modtageren afholde eventuelle udgifter i forbindelse med arbejdet.

Frdraget gælder alle former for erhvervsarbejde samt aktivering og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Med hensyn til det beskæftigelsestillæg, som kommunen giver under aktivering, foreslås dette sat til samme beløb som frdraget, dvs. 10 kr. pr. aktiveringstime. Det betyder, at modtagere af hjælp får den samme økonomiske gevinst, uanset om der er tale om almindeligt ustøttet arbejde eller aktivering. Efter de regler, der gælder i dag, kan det i visse tilfælde bedre betale sig at blive aktiveret end at tage fx deltidsarbejde.

»Standardfradraget« er en nyskabelse, fordi det bryder med princippet om krone-til-kronefradrag, der betyder, at arbejdsindtægter som udgangspunkt fratækkes fuldt ud i hjælpen.

Fordelen ved forslaget er, at det giver en økonomisk tilskyndelse til at tage arbejde i perioder med kontanthjælp, fordi modtagerne får lov til at beholde en mindre del af indtægten, dvs. vedkommende vil normalt få en mindre forbedring af sine indtægtsforhold som »belønning«.

Forslaget betyder en omlægning af reglerne om indtægtsfradrag samt reglerne om beskæftigelsestillæg og godtgørelse i forbindelse med aktivering. Forslaget er udarbejdet ud fra den forudsætning, at det ikke skulle medføre nævneværdig udgiftsforøgelse eller udgiftsreduktion. Derfor foreslås det samtidig, at nogle af de nu gældende regler om undtagelser fra reglen om krone-til-kronefradrag ophæves, samt at reglerne om beskæftigelsestillæg og godtgørelse tilpasses forslaget om »standardfradrag«. De regler, der berøres af forslaget er udførligt omtalt i bemærkningerne til §§ 30-33, hvortil der henvises.

Lovforslaget indeholder desuden bestemmelser om særlige beregningsregler for bestemte persongrupper. Årsagen til, at der foreslås særskilte regler på disse områder, er, at det drejer sig om personer, der egentlig ikke skulle være omfattet af forslaget, fordi deres forsørgelse varetages af andre, eksempelvis Kriminalforsorgen eller udlændingemyndighederne. Endvidere gælder det et mindre antal ældre, som normalt ville være berettiget til social pension på grund af alder, men hvor pensionslovens optjeningsregler bevirker, at de ikke kan få pension. I alle tilfælde drejer det sig om situationer, hvor de almindelige kontanthjælpsats vil give nogle urimelige konsekvenser i forhold til det forsørgelsesgrundlag, der normalt ville være til rådighed for de pågældende.

Herudover er der sket en række justeringer af reglerne. Disse er uddybet i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.